

TISKOVÁ ZPRÁVA K ODSTOUPENÍ ŘEDITELE A VEDENÍ NEMOCNICE

Ještě před týdnem jsem věřil, že krizovou situaci díky připraveným opatřením zvládneme. Měla však velkou dynamiku, proměňovala se každým dnem. Dnes ráno jsem odeslal rezignaci k 30. 6. 2023 ministru zdravotnictví ČR. Když jsem v pátek oznámil své rozhodnutí vedení nemocnice, rozhodlo se rezignovat spolu se mnou. Svým rozhodnutím, pevně doufám, snímám tíhu nejistoty ze středního a nižšího zdravotnického personálu a pacientů, mladých lékařů, kteří jsou díky aktuální situaci v tenzi.

V článku na iDNES z 9. 6. 2023 lékaři, kteří v minulosti z PNKM odešli, mimo jiné sdělují, že to je svět za zdí, černá skříňka, kde existuje spousta zájmů, popisují zkušenost s problémy na pracovišti, které nikdo nechtěl řešit. Je zde prohlášení o tom, že lékaři se vředy báli, že přijde do vedení někdo zvenčí. Ze zpráv Veřejného ochránce práv vyplývá rezistence ke změně. Problémem se stalo i to, že nemocnice začala být skutečně řízena jako celek. Chci konstatovat, že jsme pracovali v souladu s národními strategickými dokumenty (např. Národní akční plán pro duševní zdraví).

Podařilo se mi najít do vedení nemocnice tým lidí, kteří mi pomohli se změnami, které nemocnici měly posunout k rozvoji. Uznávám, že proces změn měl vzhledem k již zmiňované rezistenci probíhat pomalejším tempem. Podařilo se například obnovit část materiálně technického vybavení, začít koncepčně řešit problémový stav některých budov a řešit řadu havarijních situací, rozpočítat dotační a multizdrojové financování, řešit problematickou situaci v oblasti veřejných zakázek, zavést funkční organizační strukturu správy nemocnice, získat v tomto roce pro spolupráci osm nových lékařů, rozšířit a plánovat vzdělávání a stáže pro střední zdravotnický personál, narovnat situaci s proplácením přesčasů, pravidelně informovat zaměstnance nemocnice o jejím hospodaření, o aktuálních tématech a rozhodování vedení, o plánování investic. Vedli jsme úspěšné jednání se sociálními odbory Zlínského a Jihomoravského kraje k dlouhodobě hospitalizovaným pacientům, povedlo se zavést metodu individuálního plánování na několika odděleních. Zahájili jsme proces strategického plánování a rozvoje, systémově jsme uchopili téma kvality a bezpečí směřující k akreditaci. Zavedli jsme program skupinové dialektické behaviorální terapie, rozšířili tým peer pracovníků a nastavili efektivně jejich působení v nemocnici, realizovali jsme funkční dobrovolnictví pro pacienty, rozšířili kaplanskou službu a další podpůrné terapeutické programy pro pacienty. Doufám, že nedojde ke zmaru toho dobrého, co bylo vykonáno.

Můj postoj k reformě péče o duševní zdraví je po celou dobu mého působení v PNKM konzistentní a neměnný. Je skvělé, že vznikla například centra duševního zdraví, která plní svoji roli, nicméně reforma musí být postavena na sdílení společných hodnot, vnitřním přesvědčení, uvědomění si toho, že neexistují výlučná postavení v rámci celku, ale že jde o jedinečné odbornosti, které teprve v horizontálním partnerství dávají skutečný smysl a efekt.

U některých kolegů mě udivila rezistence vůči spolupráci s nezdravotnickými odbornostmi. Kladu si otázku, zda je to pozůstatek reformního tlaku, kdy se ve střetu ocitla sociální práce (a další obory v rámci pomáhajících profesí) a psychiatrie. Ten střet stále existuje, je zřetelný. Zároveň je obtížně pochopitelný, protože zotavení pacienta je o multioborové spolupráci, která se vzájemně neohrožuje, ale je komplementární. Má probíhat již během hospitalizace.

Mrzí mě, že se mi nepodařilo změnit to, co je zapotřebí změnit. Děkuji všem kolegům a partnerům, kteří nás v rámci celé ČR podporovali, zároveň všem kolegům z nemocnice, kteří aktivně spolupracovali. Domnívám se, že na skutečnou proměnu nyní nemocnice není připravena. Nejdříve musí někdo „padnout“ a za ním možná padnou další, aby došlo k uvědomění, co je podstatou reformy. Musí dojít

k uvědomění, že je to proces, který musí někdo pevně řídit, někdo s jasnou představou, odvahou a především pevným mandátem.

Řízení PNKM je nepřenositelná zkušenost. Potkal jsem řadu inspirativních a hodnotově stejně nastavených kolegů. Mluvil jsem s řadou pacientů a měl možnost slyšet jejich potřeby, přání. Věřím, že Ministerstvo zdravotnictví vybere kandidáta, který využije potenciál, který PNKM bezpochyby má.

Moje prohlášení se týká procesů, rozvoje, změn, spolupráce aj. Nijak se nedotýká odbornosti personálu. Chci ujistit současné i budoucí pacienty nemocnice a jejich blízké, že se jim dostane adekvátní odborné péče.